

сирѣчь на природныя. Наистина, до когато единъ момъкъ не са рѣши да работи, тѣзи работы ще са говорѣтъ и дѣвчѣтъ. Който обыча една мома и е момъкъ честенъ и трудолюбивъ, казва ѿ : «Сестро! Любовьта е законъ Божій, Богъ ми заповѣда да та обычамъ, но немамъ пары. Имамъ обаче здравы рѣцѣ. Да отидемъ въ полето, да са съединимы во име Божіе, и ако Богъ е съ насъ, никой не ще бѣде противъ насъ!»

«Жалостно нѣщо е че челоуѣцытѣ не са рѣшавать да помыслятъ за истинното си благополучіе. Но ще ми каже нѣкой : какъ ! ты искашъ да растуришь обществото и да развалишь градовѣтъ ? Напротивъ. Повтарямъ че въ градовѣтъ сж длѣжни да живѣють онѣзи които иматъ и могатъ да живѣють въ тѣхъ. Онѣзи които не могатъ, тѣ да са оттеглятъ въ селата и да работѣтъ. Ако иматъ желаніе да са поселятъ въ градовѣтъ, длѣжны сж по напредъ да разбогатѣють въ селата и послѣ сж свободны. Сѣкый види че мыслѣта ми има двѣ цѣли : да удовлетвори на желаніята на младостъта и здрѣлостъта, като я нѣправи работна и да умали злудѣніята въ градовѣтъ, като отнема отъ пазвата имъ празднытѣ и безиущественнытѣ. Когато на единъ осемнадесѣтъ годишенъ момъкъ му речешъ : «земи тѣзи която обычашъ, ако можешъ да я хранишь ? то е сжщото като да му рече : «Человѣче, стани добъръ работникъ, добъръ супругъ, добъръ баща, добъръ гражданинъ.»

«Какъ ? Богъ да дава на мѣжа рѣцѣ и здрѣлостъ, и този мѣжъ да дума :

«Немамъ какво да дамъ на жена си за да живѣе ! Немамъ да я храниъ !» О, Срамъ ! Но ето полетата та призовавать, о челоуѣче ! Земи избранната си, иди тамъ ! Тамъ та чака благополучіето на този свѣтъ. Тамъ Богъ ще благо-саови желаніята ти, ще послуша теплитѣ ти моленія които заедно съ супругата си ще възносяшь къмъ Него.